

Djurskydd m.m.

Sammanfattning

I detta betänkande behandlar utskottet sammanlagt 41 motionsyrkanden från den allmänna motionstiden 2012 som rör djurskydd. De frågor som tas upp avser bl.a. djurhållning, översyn av djurskyddslagen, djurtransporter, djurförsök och internationella djurskyddsfrågor. Flertalet motionsyrkanden rör frågor där riksdagen har delegerat beslutanderätten till regeringen och till de myndigheter som har särskild sakkunskap på området.

Utskottet avstyrker samtliga motionsyrkanden, i huvudsak med hänvisning till att det pågår ett beredningsarbete inom Regeringskansliet som rör de väckta förslagen eller att frågan är under utredning. Vissa motionsyrkanden tar upp samma eller i huvudsak samma frågor som riksdagen tidigare har behandlat under mandatperioden, och dessa motionsförslag behandlas därför förenklat. I betänkandet finns tre reservationer och fyra särskilda yttranden.

Innehållsförteckning

Sammanfattning	1
Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	4
Ärendet och dess beredning	4
Utskottets överväganden	5
Djurskyddslagen m.m.	5
Internationella djurskyddsfrågor	9
Delfinarter	13
Reservationer	16
1. Djurskyddslagen m.m., punkt 1 (V)	16
2. Internationella djurskyddsfrågor, punkt 2 (MP, V)	16
3. Delfinarter, punkt 3 (MP)	17
Särskilda yttranden	19
1. Djurskyddslagen m.m., punkt 1 (S, MP, V)	19
2. Motioner som bereds förenklat, punkt 4 (S)	20
3. Motioner som bereds förenklat, punkt 4 (SD)	20
4. Motioner som bereds förenklat, punkt 4 (V)	20
<i>Bilaga 1</i>	
Förteckning över behandlade förslag	21
Motioner från allmänna motionstiden hösten 2012	21
<i>Bilaga 2</i>	
Motionsyrkanden som avstyrks av utskottet i förslagspunkt 4	25

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

1. **Djurskyddslagen m.m.**

Riksdagen avslår motionerna 2012/13:MJ259 yrkande 6, 2012/13: MJ306 och 2012/13:MJ312 yrkande 7.

Reservation 1 (V)

2. **Internationella djurskyddsfrågor**

Riksdagen avslår motionerna 2012/13:MJ312 yrkande 9 och 2012/13: MJ360.

Reservation 2 (MP, V)

3. **Delfinrier**

Riksdagen avslår motion 2012/13:MJ451.

Reservation 3 (MP)

4. **Motioner som bereds förenklat**

Riksdagen avslår de motionsyrkanden som finns upptagna under denna punkt i utskottets förteckning över avstyrkta motionsyrkanden.

Stockholm den 21 maj 2013

På miljö- och jordbruksutskottets vägnar

Matilda Ernkrans

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Matilda Ernkrans (S), Bengt-Anders Johansson (M), Lars Hjalmered (M), Johan Löfstrand (S), Rune Wikström (M), Helén Pettersson i Umeå (S), Jan-Olof Larsson (S), Anita Brodén (FP), Pyy Niemi (S), Åsa Coenraads (M), Helena Leander (MP), Josef Fransson (SD), Jens Holm (V), Christer Akej (M), Kristina Nilsson (S) och Inger Fredriksson (C).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

I betänkandet behandlas 41 motionsyrkanden från den allmänna motionstiden 2012 som rör djurskydd. De frågor som tas upp avser bl.a. djurhållning, översyn av djurskyddslagen, djurtransporter, djurförsök och internationella djurskyddsfrågor.

Samtliga motionsyrkanden avstyrks, i huvudsak med hänvisning till pågående beredningsarbete som rör de väckta förslagen eller till att frågan är under utredning. Av dessa tar 35 yrkanden upp samma eller i huvudsak samma frågor som riksdagen har behandlat tidigare under valperioden, och dessa behandlas därför förenklat. I betänkandet finns tre reservationer och tre särskilda yttranden.

Statssekreterare Magnus Kindbom vid Landsbygdsdepartementet informerade den 26 mars utskottet om departementets arbete med djurskyddsutredningens betänkande Ny djurskyddslag (SOU 2011:75).

Utskottets överväganden

Djurskyddslagen m.m.

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motioner om en lagstiftning för vilda djur, om länsstyrelsernas tvångsomhändertagande av lantbruksdjur och om att uppdatera statistiken kring djurförsök (C, V).

Jämför reservation 1 (V) och särskilt yttrande 1 (S, MP, V).

Motionerna

Enligt kommittémotion 2012/13:MJ259 av Jens Holm m.fl. (V) yrkande 6 bör en separat lagstiftning införas för de vilda djur som påverkas av mänsklig verksamhet. Vilda djur omfattas i dag endast av jaktlagstiftningen. De vilda djuren har endast värden som arter och populationer, inte som enskilda djurindivider. Djurens intressen står sällan i centrum vid viltrehabilitering och vid hanteringen av djur som har skadats av mänsklig verksamhet som jakt och viltolyckor. I Norge har man löst problemet genom att införliva de vilda djuren i landets djurskyddslag.

I motion 2012/13:MJ306 av Staffan Danielsson och Erik A Eriksson (båda C) anförs att om en djurhållare trots upprepade förelägganden inte rättar sig efter föreläggandena och djuren far illa ska djuren i sista hand tvångsomhändertas. Länsstyrelserna fattar beslut om detta på tillsynspersonens förslag, varefter djuren hämtas från gården. I dag kan ett sådant beslut överklagas till förvaltningsdomstol. Denna går vanligen inte in i sakbehandling, eftersom behandlingen i förvaltningsdomstolen sker långt efter det att djuren tvångsomhändertagits. Enligt motionärerna ska länsstyrelserna egentligen polisanmäla djurägare som så allvarligt bryter mot djurskyddslagen att myndigheten beslutar att tvångsomhänderta djuren, men det sker sällan. Ett överklagande prövas i dessa fall i tingsrätt med möjlighet till biträde av advokat. Det bör utredas om länsstyrelserna bör agera så att deras beslut rörande tvångsomhändertaganden kan prövas i tingsrätt i stället för i förvaltningsrätt.

I kommittémotion 2012/13:MJ312 av Jens Holm m.fl. (V) yrkande 7 yrkas att statistiken kring djurförsök uppdateras. För att kunna göra strategiska satsningar på att minska och ersätta djurförsök krävs detaljerad information om de djurförsök som görs. Statistik över djurförsöken i Sverige sedan 2008 bör snarast publiceras. Det måste ske en fortlöpande uppdatering av statistiken kring djurförsök i Sverige.

Bakgrund

Genom ett beslut den 4 juni 2009 gav regeringen i uppdrag åt en särskild utredare att göra en bred översyn av den samlade djurskyddslagstiftningens innehåll, lämna förslag till ny djurskyddslag och förordning och ge exempel på hur andra föreskrifter på området kan utformas (dir. 2009:57). Den särskilda utredaren lämnade i november 2011 betänkandet Ny djurskyddslag (SOU 2011:75) till regeringen.

Enligt utredningsbetänkandet är det viktigt att djurskyddslagstiftningen vilar på en tydlig etisk grund och har en stark förankring i samhället. En djurhållning måste enligt utredarens mening ge en god djurvälstånd om den ska anses vara etiskt acceptabel. Med djurvälstånd avser utredaren såväl hälsa och biologisk funktion som beteendebehov och känslor. En god djurvälstånd innebär alltså sammanfattningsvis att djuren mår bra såväl fysiskt som psykiskt. I betänkandet föreslås en ny djurskyddslag och en ny djurskyddsförordning. Förslaget innebär att detaljeringsgraden i lagen och förordningen sänks och att mer detaljerade bestämmelser flyttas till Jordbruksverkets djurskyddsföreskrifter, där de kan uppdateras och justeras i takt med ny forskning och utveckling. Vidare föreslår utredaren att Jordbruksverkets djurskyddsföreskrifter ses över för att sänka detaljeringsgraden.

Enligt uppgift från Landsbyggsdepartementet har betänkandet remissbehandlats och bereds för närvarande inom Regeringskansliet.

Utskottets ställningstagande

Omhändertagande av djur m.m.

I uppdraget att göra en översyn av djurskyddslagstiftningen (dir. 2009:57) ingick att se över om det finns skäl att göra vissa ändringar i bestämmelserna om omhändertagande av djur och om djurförbud. I direktiven nämns bl.a. frågor om proportionaliteten i bestämmelserna när djurförbud meddelas efter att en djurhållare meddelats upprepade förelägganden eller förbud, möjligheten för personer med djurförbud att under vissa förutsättningar eller villkor få hantera djur, möjligheterna att få tillbaka ett djur om en högre rättslig instans beslutar att ett omhändertagande har varit felaktigt samt betalningsansvaret för kostnaderna för omhändertaganden av djur i sådana fall.

Utredaren föreslår i utredningsbetänkandet Ny djurskyddslag (SOU 2011:75) att för den som har dömts för brott mot djurskyddslagen eller inte rättar sig efter upprepade förelägganden eller beslut av kontrollmyndigheten ska djurförbud kunna meddelas om det är befogat från djurskyddssynpunkt. Antalet förelägganden, förbud eller domar för brott mot djurskyddslagen ska inte vara ensamt avgörande för om en person ska meddelas djurförbud, utan det ska göras en helhetsbedömning utifrån vad som är befogat från djurskyddssynpunkt. En fällande dom för grovt brott mot

djurskyddslagen som vunnit laga kraft ska leda till djurförbud. Djurförbud ska inte meddelas om länsstyrelsen bedömer att det är sannolikt att ett uppreparande inte kommer att inträffa.

Länsstyrelsen föreslås få en lagreglerad befogenhet att meddela djurförbud under vissa förutsättningar. Länsstyrelsen kan t.ex. besluta om partiella djurförbud där den som har meddelats djurförbud under vissa villkor kan medges att ha hand om djur, t.ex. under överinseende av annan person. I fall där bristerna är mindre allvarliga föreslår utredaren att djurhållaren kan stå under särskild uppsikt under en provotid. Även i övrigt ska länsstyrelsen kunna meddela vilken omfattning djurförbudet ska ha i form av djurslag och högsta antal djur. Länsstyrelsen ska upphäva djurförbudet efter ansökan av den enskilde om förbudet inte längre behövs.

Vidare föreslås att bestämmelserna om omedelbart omhändertagande överförs till den nya lagen med det tillägget att polismyndigheten ges rätt att omedelbart omhänderta djur om de hålls av personer med djurförbud. Beslutet ska underställas länsstyrelsen. Vidare bör djurhållarens ansvar för kostnader i samband med omhändertagande av djur skärpas enligt utredaren. Det bör krävas synnerliga skäl för att inte återkräva kostnader vid omhändertagande av djur.

Djurskyddsbrott kommer enligt betänkandet till polisens kännedom genom att t.ex. allmänheten anmäler till polisen eller att polisen själv upptäcker ett djurskyddsbrott och upprättar en egeninitierad polisanmälan. Kontrollmyndigheterna ska också enligt 24 b § djurskyddslagen verka för att överträdelser av djurskyddsbestämmelserna beivras och åtalsanmälan sker när de upptäcker brott mot djurskyddslagen. Bestämmelsen har motsvarande utformning som bestämmelsen om åtalsanmälan i livsmedelslagen (2006:804). Enligt Jordbruksverkets vägledning för kontrollmyndigheter m.fl. är länsstyrelsen alltid skyldig att göra åtalsanmälan om myndigheten vid kontroll har iakttagit objektiva omständigheter om överträdelser mot djurskyddslagstiftningen. Om åklagaren väljer att gå vidare med det åtalsanmälda brottet inleds en förundersökning enligt rättegångsbalken. Förundersökningen leder till ett beslut i åtalsfrågan som kan innebära att ärendet avskrivs, att strafföreläggande utfärdas eller att åtal väcks i allmän domstol, dvs. tingsrätt.

Enligt den nuvarande bestämmelsen i 24 b § djurskyddslagen ska kontrollmyndigheten verka för att överträdelser av djurskyddsbestämmelserna beivras. Jordbruksverkets statistik för 2009 visar att det finns stora skillnader mellan olika länsstyrelser i antalet åtalsanmälningar. För att åstadkomma en mer enhetlig tillämpning föreslås i betänkandet Ny djurskyddslag att en uttrycklig skyldighet att anmäla överträdelser av lagen till polis eller åklagare införs för kontrollmyndigheten.

Utskottet noterar att det i betänkandet (SOU 2011:75) Ny djurskyddslag påpekas att många instanser har framfört att straffskalan för djurplågeri enligt brottsbalken bör skärpas. Polismyndigheten har uppmärksammat utredaren på att allvarliga former av djurplågeri ökar, och att man har noterat

att det på senare tid blivit vanligare att sådana brott har sadistiska förtecken. Som ett exempel på detta nämner utredaren det i medierna mycket uppmärksammade fallet i Stockholm 2009 där några ungdomar brände en kanin till döds (Svea hovrätts dom den 1 juli 2010 i mål nr B 4110-10). I betänkandet framhålls att det ligger utanför utredarens uppdrag att göra en översyn av och lämna några förslag i fråga om brottsbalkens bestämmelser om djurplågeri. Utskottet noterar att utredaren mot bakgrund av vad som har framkommit anser att det behövs en allmän översyn även av brottsbalkens bestämmelser om djurplågeri. Djurplågeri och brott mot djurskyddslagen är åtskilda t.ex. i fråga om krav på uppsåt och djurlidande. Inom ramen för den översyn som utredaren förordar bör därför frågor om det inbördes förhållandet mellan djurplågeribrottet och brott mot djurskyddslagen utredas, enligt betänkandet. Överväganden om eventuella konsekvenser kan även behöva göras bl.a. i förhållande till djurskyddslagens förebyggande syfte och med hänsyn till att brottsbalksbestämmelsen inte endast omfattar djur som hålls av människan utan även vilda djur.

Utskottet föreslår att motion 2012/13:MJ306 (C) med det anförda lämnas utan åtgärd i avvaktan på resultatet av det pågående arbetet.

Vilda djur

När det gäller frågan om skydd för vilda djur konstaterar utskottet att med vilt avses enligt 2 § jaktlagen (1987:259) vilda däggdjur och fåglar (jfr bet. 2006/07:MJU10). Med jakt avses att fånga eller döda vilt och att i sådant syfte söka efter, spåra eller förfölja vilt. Det finns flera bestämmelser till skydd för viltet. Statsmakternas mål för den svenska jakt- och viltvårdspolitiken anges i 4 § jaktlagen där det stadgas att viltet ska vårdas i syfte att dels bevara de viltarter som tillhör landets viltbestånd och de fågelarter som tillfälligt förekommer naturligt i landet, dels främja en med hänsyn till allmänna och enskilda intressen lämplig utveckling av viltstammarna. I viltvården ingår att genom särskilda åtgärder sörja för att viltet får skydd och stöd och att anpassa jakten efter tillgången på vilt. Risken för viltskador ska motverkas genom jakt och skadeförebyggande åtgärder (jfr bet. 2006/07:MJU2). Var och en ska enligt 5 § jaktlagen visa viltet hänsyn. I 27 § jaktlagen finns bestämmelser om att jakten ska bedrivas så att viltet inte utsätts för onödigt lidande och så att människor och egenom inte utsätts för fara, och i 28 § samma lag anges hur jägaren ska förfara om vilt har skadats vid jakt.

Djurskyddslagen (1988:534) avser vård och behandling av husdjur. Den avser också andra djur om de hålls i fångenskap eller används för särskilda ändamål. Det är således fråga om två lagar med helt olika utgångspunkter.

Utredaren anför i betänkandet Ny djurskyddslag (SOU 2011:75) att det tydligare än i dag bör framgå vilka djur som omfattas av djurskyddslagen. Utredarens uppfattning är att ansvaret för djurens välbefinnande följer av att människan har tagit dem i sin vård och styr deras liv och livsbetingel-

ser. Vilda djur förfogar och kontrollerar människan inte över om dessa djur inte hålls. Utredaren anser därför inte att vilda djur generellt ska omfattas av djurskyddslagstiftningen. Utredaren föreslår därför att det i den nya lagen klargörs att den omfattar alla djur som människan avsiktligt håller samt de vilda djur som man använder eller avser att använda i djurförsök. Utskottet föreslår att motion 2012/13:MJ259 (V) yrkande 6 avstyrks med det anförda.

Statistik

När det gäller motionsyrkandet om att uppdatera statistiken kring djurförsök har utskottet fått uppgifter från Landsbyggsdepartementet om att Jordbruksverket har haft datortekniska problem med statistikredovisningen. Felen är nu avhjälpna och verket har numera publicerat statistiken för 2009, 2010 och 2011. Statistiken för 2012 bearbetas för närvarande på Jordbruksverket och kommer att kunna publiceras under sommaren 2013. Det anförda innebär att motion 2012/13:MJ312 (V) yrkande 7 i allt väsentligt har tillgodosetts. Motionsyrkandet bör lämnas utan vidare åtgärd.

Internationella djurskyddsfrågor

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motioner om resurser till EU:s centrum för validering av alternativa metoder (ECVAM) och om europeiska riktlinjer för minknäringen (M, V)

Jämför reservation 2 (MP, V).

Motionerna

Regeringen bör enligt kommittémotion 2012/13:MJ312 av Jens Holm m.fl. (V) yrkande 9 verka för att EU:s centrum för validering av alternativa metoder (ECVAM) får tillräckliga resurser och kan arbeta oberoende. Sverige måste verka i internationella sammanhang för att alternativ till djurförsök tas fram. ECVAM är ständigt hotat av neddragningar eller alltför detaljerad styrning av EU-kommissionen.

Europeiska riktlinjer för minknäringen bör arbetas fram enligt motion 2012/13:MJ360 av Gustav Nilsson (M). Sverige ligger vid en jämförelse med andra länder i topp när det gäller djurskydd, och svensk minknäring är även den på många sätt ett föredöme. När det gäller producenter i andra länder är den kvalitativa nivån avsevärt lägre än i Sverige. Det är viktigt att dessa ojämna förhållanden snarast åtgärdas. Det är endast via ett brett och multilateralt regelverk som vi tillsammans skapar ett fullgott djurskydd.

Utskottets ställningstagande

EU:s strategi för djurskydd och djurs välbefinnande 2012–2015 m.m.

Utskottet har tidigare redovisat (bet. 2012/13:MJU2) att Sverige är pådrivande för sund djurhållning och friska djur i EU. Det är regeringens målsättning att de gröna näringarna ska utmärkas av omtanke och ansvarstagande för miljö och djur och av hög etik. Djurskydd har under lång tid varit en prioriterad fråga som Sverige drivit i EU. Regeringens övergripande ståndpunkt är enligt uppgift från Landsbyggsdepartementet att djurskyddsnivån inom EU måste höjas. Det finns i dag och kommer även i framtiden att finnas ett behov av att uppdatera regelverket med utgångspunkt i ökad kunskap om djur och deras behov.

I sitt meddelande om EU:s strategi för djurskydd och djurs välbefinnande 2012–2015 föreslår kommissionen att man överväger ett förenklat övergripande EU-regelverk för djurskydd och att det utöver det planerade förenklade regelverket bör utvecklas verktyg för att förbättra medlemsstaternas efterlevnad av reglerna, att det ges stöd till internationellt samarbete och att konsumenterna och allmänheten ges lämplig information (bet. 2011/12:MJU21). Regeringen anser att ett sådant regelverk kan påverka djurskyddet i positiv riktning, förutsatt att bestämmelserna innebär att lägstanivån för djurskyddet inom EU höjs.

Under våren 2012 antog ministerrådet slutsatser gällande kommissionens meddelande om EU:s strategi för djurskydd och djurs välbefinnande 2012–2015 samt kommissionens rapport om effekterna av rådets förordning (EG) nr 1/2005 om skydd av djur under transport. Enligt uppgift från Landsbyggsdepartementet gjorde Sverige stora ansträngningar i arbetet med rådets slutsatser om djurskydd och djurs välbefinnande från maj 2012 för att betona vikten av ett fortsatt djurskyddsarbete inom unionen. I slutsatserna uppmanar rådet kommissionen att förstärka sin internationella djurskyddsstrategi i syfte att öka värdet av djurens välbefinnande, begränsa snedvridningarna av konkurrensen och sikta på att säkerställa åtminstone likvärdighet mellan verksamhetsutövare i EU-länder och tredjeländer, särskilt vid bilaterala förhandlingar om handelsavtal. Rådet uppmanar kommissionen att främja EU:s normer och kunskap i fråga om djurskydd och djurs välbefinnande i multilaterala forum såsom Världsorganisationen för djurhälsa (OIE), WTO och FAO.

Utskottet har tidigare redovisat att regeringen arbetar för att det EU-centrum för djurskydd som planeras inom strategin ska förläggas till Sverige (bet. 2011/12:MJU21).

Sverige deltar aktivt i arbetet med att koordinera EU:s ståndpunkt inom ramen för arbetet med OIE:s rekommendationer om djurskydd. OIE:s koder är ett viktigt instrument, både för att förbättra djurskyddet globalt och för att underlätta handel. Sverige ingår även i den arbetsgrupp som arbetar med att ta fram en ISO-standard som bygger på OIE:s rekommendationer för djurskydd.

Sverige har ställt sig bakom antagandet av en djurskyddsdeklaration i FN och sedan några år tillbaka står även hela EU bakom deklarationen. Utöver detta stod Sverige under hösten 2009 värd för ett möte som syftade till att främja att deklarationen antogs. Inom Europarådet har det tidigare under lång tid pågått ett omfattande djurskyddsarbete som Sverige tagit aktiv del av. Europarådskonventionerna har haft stor betydelse för djurskyddsarbetet inom EU. De största svenska djurrättsorganisationerna är medlemmar i paraplyorganisationer inom EU och i internationella samfund och har möjlighet att verka internationellt.

ECVAM och direktiv 2010/63 om skydd av djur som används för vetenskapliga ändamål m.m.

The European Centre for the Validation of Alternative Methods, (ECVAM) inrättades 1991 av EU-kommissionen som en s.k. policy action för att stärka verksamheten med validering av alternativa metoder till djurförsök. Referenslaboratoriet (European Union Reference Laboratory, EURL ECVAM) är en del av Institutet för hälsa och konsumentskydd på Gemensamma forskningscentrumet (JRC), som är ett eget generaldirektorat inom Europeiska kommissionen under kommissionären för forskning och innovation. Referenslaboratoriet EURL ECVAM inrättades med uppgifter som läggs fast i direktiv 2010/63/EU om skydd av djur som används för vetenskapliga ändamål. Referenslaboratoriet ska bl.a. ansvara för att samordna och främja utveckling och användning av alternativa metoder, samordna valideringen på unionsnivå och upprätta och underhålla offentliga databaser och informationssystem om alternativa metoder. Direktivet innehåller en rad bestämmelser som alla syftar till att öka ansträngningarna för att utveckla och validera alternativa metoder till djurförsök. Medlemsstaterna ska bistå kommissionen med att identifiera och nominera lämpliga specialiserade laboratorier för valideringsstudier. En rad svenska laboratorier har anmält intresse att delta.

Utskottet vill framhålla (bet. 2011/12:MJU21) att för att nya metoder ska godkännas för användning vid registrering av t.ex. kemikalier kräver myndigheterna en noggrann utvärdering. En sådan utvärderingsprocess kallas validering och tar flera år. Därefter följer en process för att formellt godkänna de utvärderade metoderna, och även det kan ta flera år. Första steget för att utvärdera en ny metod utförs oftast av dem som har utvecklat metoden. Det kallas prevalidering. I detta skede testas ett litet antal kemikalier med välkända egenskaper med den nya testmetoden för att se om metoden ger rätt resultat. För att testmetoden ska godkännas av myndigheter krävs även en formell utvärdering som utförs av något större centrum, t.ex. ECVAM eller ICCVAM (en amerikansk motsvarighet till ECVAM). Resultatet från utvärderingarna bedöms av en oberoende panel. Inom EU görs bedömningen av ESAC, en vetenskaplig kommitté inom ECVAM. Är resultatet godtagbart kan testet godkännas som validerat för användning på det sätt som panelen förespråkar i sitt utlåtande. Om testet

är pålitligt kan det sedan införas i OECD:s testningsriktlinjer, en tidskrävande process där alla OECD:s medlemsländer ska ha chansen att kommentera i olika steg. Enligt uppgifter från Landsbyggsdepartementet är kraven på testning av olika typer av produkter i hög grad harmoniserade inom EU. För att en alternativ testmetod ska godkännas inom EU och därmed också tas in i relevant lagstiftning krävs att metoden har validerats.

Av direktiv 2010/63/EU framgår att unionens referenslaboratorium ska vara kommissionens gemensamma forskningscentrum och att detta ska ansvara bl.a. för att samordna valideringen av alternativa metoder på unionsnivå. I kapitel V i direktivet finns bestämmelser för att undvika att dubblera försök och bestämmelser om alternativa metoder. Av artikel 46 framgår att medlemsstaterna ska godta uppgifter som har tagits fram i en annan medlemsstat genom försök som erkänns i gemenskapslagstiftningen. I artikel 47 finns bestämmelser om alternativa metoder. Kommissionen och medlemsstaterna ska bidra till utveckling och validering av alternativa metoder. Medlemsstaterna ska även bistå kommissionen genom att identifiera och nominera lämpliga laboratorier för valideringsstudier. Vidare ska medlemsstaterna utse en kontaktpunkt som ska tillhandahålla råd om den lagstiftningsmässiga relevansen och om lämpligheten av alternativa metoder som har föreslagits för validering. Genom bestämmelserna i artikel 48 inrättas ett referenslaboratorium för unionen. Dess skyldigheter och uppgifter fastställs i bilaga VIII. Av artikel 49 framgår att varje medlemsstat ska inrätta en nationell kommitté för skydd av djur som används för vetenskapliga ändamål. Kommittén ska ge råd till de behöriga myndigheterna och djurskyddsorganen samt dela med sig av bästa praxis inom unionen. Regeringen har bedömt (prop. 2011/12:138, bet. 2011/12:MJU21) att Jordbruksverkets försöksdjursråd bör vara denna kommitté. Jordbruksverket har genom ett beslut den 6 december 2012 (dnr 31-12143/12) inrättat en nationell kommitté för skydd av djur som används för vetenskapliga ändamål.

Utskottet noterar även att Formas (Forskningsrådet för miljö, areella näringar och samhällsbyggande) har tilldelats forskningsmedel för att bidra till svenska laboratoriers deltagande i projekt på EU-nivå om validering av alternativa metoder för djurförsök.

Nationellt centrum för djurvälstånd (Scaw) samordnar och utvecklar sedan 2008 verksamhet inom djurskyddsområdet, särskilt när det gäller lantbrukets djur och försöksdjur. Nätverk av experter anlitas för att säkerställa att aktuell vetenskaplig kunskap tas till vara och sprids. Scaw har under året deltagit i t.ex. genomförandet av regeringsuppdrag om djurtransporter och om alternativa metoder till djurförsök. Vidare har Scaw utsetts till kontaktpunkt för vetenskapligt stöd beträffande skydd av djur vid tidpunkten för avlivning. Scaw har också avslutat den första delen av ett projekt som syftar till att utveckla samordningen av djurskyddsarbetet inom EU.

Jordbruksverket, Vetenskapsrådet och Nationellt centrum för djurvälstånd vid Sveriges lantbruksuniversitet fick i uppdrag av regeringen att arbeta fram förslag till hur det framtida nationella arbetet inom området för alter-

nativa metoder till djurförsök bör bedrivas. Utredningen Uppdrag om alternativa metoder till djurförsök redovisades till regeringen den 14 juni 2012. Utskottet noterar att utredningen föreslår att ett nationellt kompetenscenter för 3R-frågor inrättas som Nationella kommitténs verkställande organ. Enligt uppgift från Landsbyggsdepartementet bereds utredningens förslag för närvarande i Regeringskansliet.

Utskottet föreslår att kommittémotion 2012/13:MJ312 (V) yrkande 9 lämnas utan vidare åtgärd i avvaktan på resultatet av det arbete som utförs.

Pälsdjur

Det finns i dag inte något gemensamt regelverk som reglerar hållande av just mink. Däremot omfattas pälsnäringen av rådets direktiv 98/58/EG av den 20 juli 1998 om skydd av animalieproduktionens djur. Det är bara kommissionen som får lägga fram förslag till ny eller ändrad lagstiftning och än så länge har man inte lagt något förslag som specifikt rör hållande av djur för pälsproduktion. Som tidigare nämnts aviseras i EU:s strategi för djurskydd och djurs välbefinnande 2012–2015 att man överväger ett förenklat övergripande EU-regelverk för djurskydd. Utskottet har också redovisat att regeringen anser att ett sådant regelverk skulle kunna påverka djurskyddet i positiv riktning förutsatt att bestämmelserna innebär att lägstånivån för djurskyddet inom EU höjs. Avgörande för djurskyddet i praktiken är dock i vilken grad och på vilket sätt EU-bestämmelser genomförs i medlemsstaterna. I ovannämnda strategi anges även att riktlinjer ska utarbetas som ett stöd för genomförandet. Regeringen anser att riktlinjer inte kan ersätta bindande regler, utan ser sådana riktlinjer enbart som ett komplement till gemensam lagstiftning.

Jordbruksverket remissbehandlade under 2011 förslag till nya föreskrifter för pälsdjur, och dessa trädde i kraft vid halvårsskiftet 2012 (SJVFS 2012:14). Vissa av bestämmelserna har dock längre övergångstider, bl.a. sådana som kräver större byggnadsåtgärder där ikraftträdandet är satt till den 1 januari 2017. Förutom generella regler för att hålla pälsdjur (mink, chinchilla och räv) finns det också specifika regler för mink och för chinchilla.

Utskottet föreslår att motion 2012/13:MJ360 (M) lämnas utan vidare åtgärd med vad som nu anförts.

Delfinrier

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår en motion om att förbjuda delfinrier (MP).

Jämför reservation 3 (MP).

Motionen

Delfinrier bör förbjudas enligt motion 2012/13:MJ451 av Helena Leander (MP). Ett delfinarium har dåliga förutsättningar att erbjuda en god djurväl-färd. Den begränsade ytan ger små möjligheter för delfinerna att uttrycka sitt naturliga beteende. Delfiner är intelligenta varelser med komplexa sociala interaktioner och starka släktband. I delfinrier blandas delfiner köns-, ålders- och släktmässigt på ett sätt som inte skulle förekomma under naturliga förhållanden och som utmanar deras sociala relationer. Trots de etiska invändningarna mot delfinrier, och trots deras tveksamma värde för utbildning och artbevarande, har debatten om delfinrier i Sverige hittills varit ytterst begränsad. Sveriges djurskyddslagstiftning kräver att djur ska skyddas mot onödigt lidande och ges rätt till naturligt beteende, men trots detta är delfinrier fortfarande tillåtna.

Utskottets ställningstagande

Djurskyddslagens (1988:538) och djurskyddsförordningens (1988:539) föreskrifter och myndighetsföreskrifter om hur djur skall hållas och skötas på ett bra sätt gäller självfallet även djurparksdjur. Djurparkerna omfattas av myndigheternas djurskyddstillsyn. EG-direktivet (99/22/EG) om hållande av vilda djur i djurparker och artskyddsförordningen (2007:845) är andra regelverk som reglerar djurskyddet i djurparkerna. Djurparkerna har enligt djurskyddslagen skyldighet att ha en god djurmiljö för djuren och att sköta djuren på ett sätt som främjar deras hälsa och ger dem möjlighet att bete sig naturligt. Svenska Djurparksföreningen är en medlemsorganisation som representerar djurparker, akvarier, tropikhus och liknande. För att stärka djurskyddet har regeringen enligt uppgift från Landsbygdsdepartementet under flera år i rad tillskjutit extra medel till länsstyrelserna och Jordbruksverket för deras arbete med att göra djurskyddskontrollerna mer effektiva och likvärdiga över landet.

För att visa djur i djurparker och liknande anläggningar krävs att anläggningarna är godkända av länsstyrelsen innan de tas i bruk. Enligt artskyddsförordningen krävs det tillstånd av länsstyrelsen för att få förevisa djur av vilda arter. Vid all offentlig förevisning av arter som finns listade i bilaga A till EU:s Citesförordning krävs det dessutom intyg från Jordbruksverket.

Från och med den 1 januari 2009 är det länsstyrelserna som ansvarar för kontrollen av djurparkernas djurhållning. Till sin hjälp i detta arbete har länsstyrelserna Jordbruksverket, som kan meddela bestämmelser om hur kontrollen ska utövas samt bistå med råd, stöd och vägledning. Djurparker är skyldiga att arbeta för att bl.a. bevara den biologiska mångfalden, sprida budskapet om bevarandet av biologisk mångfald och föra register över parkens djurbestand. De djurparker som är anslutna till Svenska Djurparksföreningen och European Association of Zoos and Aquaria (EAZA) följer dessutom egna interna bestämmelser.

Enligt Statens jordbruksverks föreskrifter (SJVFS 2009:92) om djurhållning i djurparker m.m. ska bassängytan för delfin vara minst 800 kvadratmeter och bassängens djup ska vara minst lika med den aktuella artens kroppslängd. Djuphål med minst två gånger kroppslängden ska finnas. Bassängerna ska ha oregelbundna väggar och vågdämpande kanter, och det ska finnas avskiljningsmöjligheter. Enligt föreskrifterna ska den som ansvarar för djurhållningen och för den övergripande skötseln av djuren vid anläggningen ha lämplig utbildning eller erfarenhet av aktuella djurslag. En veterinär ska finnas som svarar för sjukdomsförebyggande åtgärder, veterinärmedicinsk rådgivning och behandling, journalföring, rådgivning i djurskydds- och smittskyddsfrågor, upprättande av hygienprogram, provtagningar, fodersammansättning och övriga skötselåtgärder. Veterinären ska besöka anläggningen regelbundet, dock minst varje kvartal. Vidare ska en djurparkszoolog finnas på de djurparker som visar delfiner. Zoologen ska svara för rådgivning gällande utformning och berikning av miljön, antal och sammansättning av djur i djurutrymmen, avel, djurskyddsfrågor, fodersammansättning och övriga skötselåtgärder samt svara för förande av en uppdaterad djurförteckning.

I ett brevsvar från 2012 redovisade landsbygdsminister Eskil Erlandsson att ansvaret för djurskyddskontrollen överfördes från kommunerna till länsstyrelserna i januari 2009. Detta innebär att det är länsstyrelserna som ska kontrollera djurparkerna i sitt län. Landsbygdsministern har förtroende för länsstyrelserna och deras arbete med djurskyddskontrollerna. För att ytterligare höja sin kompetens på området arbetade länsstyrelserna med en utbildningsinsats som just avsåg kontroll av djurparker (utifrån smittskydds-, djurskydds- och artskyddslagstiftning) i början av 2013. I detta sammanhang var även Jordbruksverket, som har ett övergripande ansvar för djurskydd, behjälpligt med ett antal föreläsare. Landsbygdsministern hade också fått uppgift om att Svenska Djurparksföreningen arbetar internt med sina egna etiska regler. Sammanfattningsvis är det länsstyrelsen som ska kontrollera att djurskyddslagen följs. Landsbygdsministern följer frågan med stort intresse men ser i dagsläget inte något behov av att vidta ytterligare åtgärder.

Utskottet föreslår att motion 2012/13:MJ451 (MP) med denna redovisning lämnas utan vidare åtgärd.

Reservationer

Utskottets förslag till riksdagsbeslut och ställningstaganden har föranlett följande reservationer. I rubriken anges vilken punkt i utskottets förslag till riksdagsbeslut som behandlas i avsnittet.

1. Djurskyddslagen m.m., punkt 1 (V) av Jens Holm (V).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 1 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion 2012/13:MJ259 yrkande 6 och avslår motionerna 2012/13:MJ306 och 2012/13:MJ312 yrkande 7.

Ställningstagande

Vilda djur omfattas idag endast av jaktlagstiftningen. Det finns således ingen lag som skyddar de vilda djuren. Djurens intressen står sällan i centrum vid viltrehabilitering och vid hanteringen av djur som har skadats av mänsklig verksamhet som jakt och viltolyckor. De vilda djuren har endast värden som arter och populationer, inte som enskilda djurindivider. I Norge har man löst problemet genom att införliva de vilda djuren i landets djurskyddslag. Utredningen Ny djurskyddslag (SOU 2011:75) framhåller det norska systemet som ett föredöme, men utredningen föreslår inget liknande skydd för de vilda djuren i Sverige. Det är olyckligt. Vänsterpartiet vill ha en separat lagstiftning för de vilda djuren för att ge de djur som påverkas av mänsklig verksamhet ett bättre skydd. Detta bör ges regeringen till känna.

2. Internationella djurskyddsfrågor, punkt 2 (MP, V) av Helena Leander (MP) och Jens Holm (V).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 2 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion 2012/13:MJ312 yrkande 9 och avslår motion 2012/13:MJ360.

Ställningstagande

Sverige måste verka i internationella sammanhang för att alternativ till djurförsök tas fram. EU:s centrum för validering av alternativa metoder (ECVAM) kan spela en helt avgörande roll men är ständigt hotat av neddragningar eller alltför detaljerad styrning av EU-kommissionen. Den svenska regeringen måste verka för att ECVAM får tillräckliga resurser i förhållande till sitt uppdrag och att det ska kunna arbeta oberoende av EU-kommissionens önskan till detaljstyrning. Detta bör ges regeringen till känna.

3. Delfinrier, punkt 3 (MP)

av Helena Leander (MP).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 3 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion 2012/13:MJ451.

Ställningstagande

Ett delfinarium har dåliga förutsättningar att erbjuda en god djurvälstånd. Den begränsade ytan ger små möjligheter för delfinerna att uttrycka sitt naturliga beteende. I frihet kan delfiner dyka hundratals meter och röra sig över stora avstånd under en och samma dag, ofta runt 8 men ibland upp till 15 mil, i upp till 50 km/h. Den möjligheten finns naturligtvis inte i en bassäng. Bassängen är inte heller i första hand utformad för att erbjuda en så stimulerande miljö som möjligt utifrån förutsättningarna, utan utifrån besökarnas intressen samt ekonomiska, hygieniska och skötselmässiga överväganden. Kemikalierna i vattnet kan dessutom orsaka ögoninfektioner. Begränsningarna som den kala och sterila bassängmiljön utgör leder till understimulans som i sin tur orsakar stress. De konster som delfinerna måste träna in är ett klen substitut för naturliga beteenden som jakt.

Delfiner är intelligenta varelser med komplexa sociala interaktioner och starka släktband. I delfinrier blandas delfiner köns-, ålders- och släktmässigt på ett sätt som inte skulle förekomma under naturliga förhållanden och som utmanar deras sociala relationer.

Trots de etiska invändningarna mot delfinrier, och trots deras tveksamma värde för utbildning och artbevarande, har debatten om delfinrier i Sverige hittills varit ytterst begränsad. Andra länder, som Chile och Costa Rica, har gått före och förbjudit delfinrier och många andra marina däggdjur på zoo. Andra länder, som Storbritannien och Brasilien, har skärpt sin lagstiftning och håller nu inga valdjur i fångenskap.

Sveriges djurskyddslagstiftning kräver att djur ska skyddas mot onödigt lidande och ges rätt till naturligt beteende, men trots detta är delfinarter fortfarande tillåtna. Det är dags att Sverige tar konsekvensen av sin djurskyddslag och, liksom andra länder redan har gjort, förbjuder delfinarter.

Detta bör ges regeringen till känna.

Särskilda yttranden

1. Djurskyddslagen m.m., punkt 1 (S, MP, V)

Matilda Ernkrans (S), Johan Löfstrand (S), Helén Pettersson i Umeå (S), Jan-Olof Larsson (S), Pyry Niemi (S), Helena Leander (MP), Jens Holm (V) och Kristina Nilsson (S) anför:

Djurskydd och djurs välfärd är en viktig fråga för oss och ett område där Sverige behöver intensivt sitt arbete. Att behandla djuren väl är ett etiskt ansvar som vi har. Sverige har haft som ambition att vara världsledande på djurskydd, något som vi de senaste åren kommit längre bort ifrån. För att stärka det svenska djurskyddet måste ytterligare åtgärder vidtas och efterlevnaden av den svenska djurskyddslagen säkerställas. Ambitionen ska också vara att stärka skyddet för djur utanför Sveriges gränser.

I november 2011 presenterade regeringens särskilda utredare Eva Eriksson betänkandet Ny djurskyddslag (SOU 2011:75). Syftet var att göra en bred översyn av den samlade djurskyddslagstiftningen, att förenkla och modernisera samt att ta hand om en rad aktuella och som vi ser det brådskande problem. Detta har medfört att vi inte motionerat i ett flertal viktiga frågor eftersom vi avvaktat regeringens beredning av utredningen.

Vi är därför besvikna över att regeringen ännu 1,5 år efter att utredningen presenterats inte förmått bereda utredningens förslag färdigt. Vi är visserligen glada över att regeringen inte hastar igenom den föreslagna förändringen av djurskyddslagstiftningens struktur, där djurskyddslagen stöps om till en målstyrd lagstiftning och mer makt flyttas till Jordbruksverket, något som vi menar riskerar att urholka djurskyddet. Däremot ser vi ingen anledning att vänta med viktiga förslag som kan genomföras inom ramen för den struktur djurskyddslagstiftningen har i dagsläget.

I betänkandet Ny djurskyddslag finns förslag på att slå fast att djur har ett egenvärde oavsett deras värde för människor och att klargöra begreppet naturligt beteende. Djur ska hållas och skötas väl och på ett sådant sätt att de ges möjlighet att utföra sina naturliga beteenden. Det är mycket angeläget att ett sådant förtydligande kommer på plats.

Det finns flera andra delar i utredningen som är fullt genomförbara inom ramen för den nuvarande lagstiftningsstrukturen, som t.ex. förslagen kring hållande och förevisning av djur vid cirkusar, märkning och registrering av katter samt planen för hur hållandet av mjölkkor i uppbounda system ska kunna fasas ut.

2. Motioner som bereds förenklat, punkt 4 (S)

Matilda Ernkrans (S), Johan Löfstrand (S), Helén Pettersson i Umeå (S), Jan-Olof Larsson (S), Pyry Niemi (S) och Kristina Nilsson (S) anför:

Utskottet har genom förenklad motionsberedning avstyrkt de motionsförslag som finns upptagna i bilaga 2. Då det gäller våra förslag hänvisar vi till våra nu aktuella motioner. Vi vidhåller de synpunkter vi har framfört i det sammanhanget men avstår från att på nytt ge uttryck för dem i en reservation.

3. Motioner som bereds förenklat, punkt 4 (SD)

Josef Fransson (SD) anför:

Utskottet har genom förenklad motionsberedning avstyrkt de motionsförslag som finns upptagna i bilaga 2. Då det gäller våra förslag hänvisar vi till våra nu aktuella motioner. Vi vidhåller de synpunkter vi har framfört i det sammanhanget men avstår från att på nytt ge uttryck för dem i en reservation.

4. Motioner som bereds förenklat, punkt 4 (V)

Jens Holm (V) anför:

Utskottet har genom förenklad motionsberedning avstyrkt de motionsförslag som finns upptagna i bilaga 2. Då det gäller våra förslag hänvisar vi till våra nu aktuella motioner. Vi vidhåller de synpunkter vi har framfört i det sammanhanget men avstår från att på nytt ge uttryck för dem i en reservation.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Motioner från allmänna motionstiden hösten 2012

2012/13: MJ202 av Jens Holm m.fl. (V):

Riksdagen beslutar att införa en ny paragraf, 4 a §, i djurskyddslagen med den lydelse som framgår i sista stycket i motionen.

2012/13: MJ206 av Richard Jomshof (SD):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att i djurskyddslagen (1988:534) införa en paragraf som klart och tydligt stipulerar att minkar som föds upp för pälsproduktion ska hållas på ett sådant sätt att deras naturliga behov av att springa, klättra och simma tillgodoses.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att införa ett importförbud för pälsvaror från länder som inte lever upp till de krav som stipuleras i svensk djurskyddslagstiftning.

2012/13: MJ210 av Catharina Bråkenhielm (S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en översyn av djurplågeribrottet och ändringar i djurskyddslagen.

2012/13: MJ213 av Jörgen Hellman m.fl. (S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om tillsynen av djurskyddet.

2012/13: MJ214 av Catharina Bråkenhielm (S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att införa en lag om registrering av katter.

2012/13: MJ238 av Carina Herrstedt och Richard Jomshof (båda SD):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om värdiga förhållanden vid djurtransporter.

2012/13: MJ244 av Jan Ertsborn m.fl. (FP):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att det ska införas bestämmelser om att katter ska ha samma skydd i lagstiftningen som t.ex. hundar.

2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av att minska kattstammen i Sverige.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om bestämmelser om ägares skyldighet att registrera, märka och kastrera sina katter.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om kattägares ansvar för tillsyn av sina djur.
5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att det ska betraktas som ett brott och vara förenat med sanktioner att överge sina djur.
6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att uppmärksamma kommunerna på det koncept som beskrivs i motionen för att både bryta människors ensamhet och ge övergivna katter ett nytt hem.

2012/13: MJ250 av Mathias Sundin (FP):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att ett licenskrav för vissa hundraser bör införas.

2012/13: MJ259 av Jens Holm m.fl. (V):

6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att införa en separat lagstiftning för de vilda djur som påverkas av mänsklig verksamhet.

2012/13: MJ293 av Louise Malmström och Thomas Strand (båda S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att ompröva möjligheterna att inrätta en särskild djurskyddsbalk.

2012/13: MJ306 av Staffan Danielsson och Erik A Eriksson (båda C):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att se över berörda förändringar i länsstyrelsernas tvångsomhändertagande av lantbruksdjur.

2012/13: MJ312 av Jens Holm m.fl. (V):

2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om djur inom livsmedelsindustrin och deras möjlighet till utevistelse och naturligt beteende.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att minska djurtransporterna genom att underlätta etablerandet av gårdsslakterier och mobila slakterier.
6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att införa en handlingsplan för att minimera antalet djur i djurförsök samt införande av ett 3R-center.

7. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att uppdatera statistiken kring djurförsök.
8. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att anslå adekvata resurser till djurfria metoder inom toxikologisk forskning samt att det måste finnas ett tydligt myndighetsansvar för detta.
9. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att verka för att EU:s alternativcenter ECVAM får tillräckliga resurser och kan arbeta oberoende.
12. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om djurskydd inom EU.
13. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att det bör tas fram en FN-deklaration för djurvälstånd.
14. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att höga krav på djurskydd bör bli en beståndsdel i arbetet för en hållbar utveckling.

2012/13: MJ333 av Richard Jomshof och Carina Herrstedt (båda SD):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att den svenska regeringen ska söka undantag i EU så att Sverige kan förbjuda import av kött från djur som halal- och koscherslaktats utan bedövning.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att den svenska regeringen ska inta en stark hållning gentemot EU där man kräver generella förbud mot omedelbar halal- och koscherslakt inom hela unionen.

2012/13: MJ360 av Gustav Nilsson (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om europeiska riktlinjer för minknäringen.

2012/13: MJ370 av Anna Steele (FP):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en stärkt djurskyddsinspektion.

2012/13: MJ372 av Anna Steele (FP):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att pälsfarmer ska förbjudas.

2012/13: MJ386 av Marietta de Pourbaix-Lundin (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om global djurvälstånd.

2012/13: MJ390 av Marietta de Pourbaix-Lundin (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om införande av en djurbalk.

2012/13: MJ416 av Mikael Oscarsson (KD):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att hundar ska hållas kopplade inom tätbebyggt område.

2012/13: MJ425 av Matilda Ernkrans m.fl. (S):

15. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att djurtillsynen på länsstyrelsen bör förstärkas och finansieras genom en kontrollavgift.

2012/13: MJ433 av Jan Ericson (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av en översyn av kycklinguppfödningen.

2012/13: MJ451 av Helena Leander (MP):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att förbjuda delfinarier.

2012/13: MJ459 av Sara Karlsson m.fl. (S):

1. Riksdagen antar en ny paragraf, 4 a § djurskyddslagen (1988:534), med följande lydelse: Minkar som föds upp för pälsproduktion ska hållas på ett sådant sätt att deras behov av att röra sig, klättra, utöva sitt jaktbeteende och ägna sig åt annan sysselsättning samt av att periodvis vara ensamma kan tillgodoses. Minkar ska dessutom ha tillgång till vatten att simma i. Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Jordbruksverket får meddela ytterligare föreskrifter om villkor för hållande av mink för pälsproduktion.
2. Riksdagen beslutar att denna lag ska träda i kraft den 1 januari 2013.

2012/13: MJ474 av Cecilia Widegren (M):

2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige ska vara en stark röst för ett bättre djurskydd.
5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att värdegrunder fortsätter att utvecklas för tävlingar med häst.

BILAGA 2

Motionsyrkanden som avstyrks av utskottet i förslagspunkt 4

Motion	Motionärer	Yrkanden
4. Motioner som bereds förenklat		
2012/13:MJ202	Jens Holm m.fl. (V)	
2012/13:MJ206	Richard Jomshof (SD)	1 och 2
2012/13:MJ210	Catharina Bråkenhielm (S)	
2012/13:MJ213	Jörgen Hellman m.fl. (S)	
2012/13:MJ214	Catharina Bråkenhielm (S)	
2012/13:MJ238	Carina Herrstedt och Richard Jomshof (båda SD)	
2012/13:MJ244	Jan Ertsborn m.fl. (FP)	1–6
2012/13:MJ250	Mathias Sundin (FP)	
2012/13:MJ293	Louise Malmström och Thomas Strand (båda S)	
2012/13:MJ312	Jens Holm m.fl. (V)	2, 4, 6, 8 och 12–14
2012/13:MJ333	Richard Jomshof och Carina Herrstedt (båda SD)	1 och 4
2012/13:MJ370	Anna Steele (FP)	
2012/13:MJ372	Anna Steele (FP)	
2012/13:MJ386	Marietta de Pourbaix-Lundin (M)	
2012/13:MJ390	Marietta de Pourbaix-Lundin (M)	
2012/13:MJ416	Mikael Oscarsson (KD)	
2012/13:MJ425	Matilda Ernkrans m.fl. (S)	15
2012/13:MJ433	Jan Ericson (M)	
2012/13:MJ459	Sara Karlsson m.fl. (S)	1 och 2
2012/13:MJ474	Cecilia Widegren (M)	2 och 5